

Виходить во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (кромѣ рускихъ святы) о 5-й год. поп. Литер додатокъ "Бібліотека наїздана, поїстен" виходить по 3 печат. ар-кушъ кожного 15-го и послѣднаго для кожного місяця.
Редакція: "Адміністрація під Ч. 44 улица Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереженіе. Оголошення приймаються по цѣлѣ б. кр. бг. однієї строчки печатно, в 1 рубр. "Надбслане" по 20 кр. а. в. Ремісії неопечатаній вѣлький отъ порта. Предплату и кіоскери приймають: У Львовѣ Адміністрація "Дѣла", І. Відні Найзенштейн & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukea, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Найзенштейн & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Найза. Въ Ростові Редакція "Кіевской Старини" въ Кіевѣ, поштові уряди и "Газетне Бюро" В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовська ул. д. Ралли 9.

ДІБЛЮ

Позитивна робота.

Мы неразъ вгадували о тѣмъ, що доли народовъ вависити головно отъ вихъ самихъ. Чимъ бѣльша активнѣсть якого народу, тымъ сильнѣй поступає, розвїйтъ и тымъ бѣльша его сила. Пасивній народы отграють въ історії вѣлику або лише легку неважливу роль и служать взычайно за грубий матеріальний розвою и силы другихъ народовъ. Пасивнѣсть ровнається смерти організмовъ національнихъ. Правду сии тезы доказувати, — влинаша рѣчъ. Исторія дуже наглядно спровадує то на народахъ, що пасивнѣстю свою агубили себе и остатоточно розпалились въ організмахъ дру-гихъ народностей.

Коли-жъ пра-то есть фактъ, що лише розумный и живой трудъ надъ собою двигає народы и запорукає имъ силу и будучнѣсть, то въ того и выходити, що именно мы Русини не повинні анѣ на хвилику ставати въ роботѣ народній, нѣ на однімъ полі. Щастствіемъ, отъ колькохъ десятківъ лѣтъ Руси наша зроумѣла стѣнность позитивної роботи и розвинула по всѣхъ закуткахъ и на рознородныхъ поляхъ якъ матеріального, такъ и духовного поступу, досить успішну дѣяльнѣсть. Мы, дякувати пооднакомъ одніцамъ и товариствамъ нашимъ, вийшли зъ періоду рускости, головленою въ теорії, мовы бы съ катедри, вирошли въ лѣтъ такъ званої "Katheder-Ruthenismus", а объявлѧмо народне житїе нынѣ по силамъ нашими всходи практично, т. в. позитивнимъ трудомъ. Трудъ сей не обгорнувъ вправдѣ всѣхъ верствъ нашого народу, не стався поганою, не вагальнимъ, не убийшовъ въ нашу кровь и не стався правиломъ для всѣхъ. Идеїферентизмъ, малодушністъ, невѣра въ свои сили або и дѣлковита апатія отоудиціональної роботи объявляються тутъ и доѣ въ, хоти спорадично, однакожъ досить ще. За тымъ сайдуе дипломатіование, "вовоки" на чужу помочь, на кон'єктуры політизъ?; сайдуе и надмѣрне улованье наївъ "же" провидѣніи Божі, але, розумѣйсь, съ заложъ поими руками. Огъ часу до часу посередъ сего малого индиферентизму виступають наївъ личності, що, не вѣрючи въ розній національний або сповідно-роль Есхін-сівъ, ваклаючи наївъ голосно до пасивності; толкуючи загалови, що будь-то вже за познаніе братись до національного розвою, що въ одного або другого сусѣда все готове, иди, бери то готове добро, жій нимъ, и — служи тымъ сусѣдамъ за сирій матеріаль до иль розвою и силы. Не вѣрити въ свою будучнѣсть вѣлько вправдѣ кожному пооднакому чоловѣкovi, але не вѣру туго голосити народи и тымъ обеслюживати его, — се найтажній грѣхъ, якого можуть допуститись лиши зрадники и переверти въ свїтъ народъ.

Въ такихъ обставинахъ, бѣль которыхъ наша Галицька Русь не єсть вольна, мусимо кожный обізвъ позитивної працѣ витати съ всюю вдачнѣстю. Одинъ крокъ въ передъ, одна діяниа позитивної вѣжити — есть новою крѣпкою порукою лучшої, сїтліїшої будущини. Позитивної працѣ однімъ движнулася за п'ятдесят лѣтъ Чехи на становище живого и крѣпкого заборона Славянини противъ германізму. Подобній обізвъ замѣтній и на Словиниць въ Країнѣ и на цѣлому північо-стровѣ балканському. Національній организмы, до недавна мертві, оживаюти скоро и здобувають для себе наївъ политичну самостїнністъ. Основою всего — позитивный трудъ и сильна вѣра въ свою отродженіе и будучнѣсть.

При тѣмъ дѣлъ бѣграє однакожъ першу мажею ролю знаніе своєї історії, перебутого добра и лicha, свѣдомстъ традицій, стремлень въ духа народу, житїя та розвою его культурного, супольного и політичного въ булавини. Толькож по доказанію и всестороннімъ арозумѣнію пережитої історії можна тою обізвъ дорого для будучихъ стремлень народныхъ. Бѣль знаніе и арозумѣнія історія не єсть силъ народъ арозумѣти задачи и остаточніе цѣлі внутрішнього розвою на будуче, не въ силѣ понати мисії своєї посередъ великої родини другихъ народовъ. А вже-жъ мусимо признать, що такъ якъ колись народъ рускій въ історії Європи сповідавъ и сповідає, не одну важну культуру и політичну задачу, подобна задача сповідає на нѣмъ и теперъ, именно посередъ родини народовъ славянськихъ.

Історія показує народамъ и менше свїтлай стороны, похібки політичній, неконсеквенції и всякого рода недостатки. Похібкы сихъ та неконсеквенції належать на будуче стергти, недостатки доповісти. Рефлексія, опер-

тѣ на прагматично и совѣтно поясненіяхъ фактахъ историчніхъ, суть указкою для поставленія програмы отродженія народовъ. Бѣль нихъ точки програмы не можуть бути асными и ведучими до цѣлі, бо не будуть вилівати зъ духа, питомого кожному народови, а позитивна робота може дуже легко розминутись съ дѣйствіемъ призначеніемъ народу. Въ історії, а именно въ свїтлыхъ, геройскихъ подвигахъ и дѣлахъ предківъ находять грядущій покоління животворне ободреніе до новихъ и смѣлькихъ подвиговъ. Коротко кажучи, Historia magistra vita.

Мы Русини, неконче въ власної вини, не були доси на столько щасливій, посѣдати компендію историчне, въ котрому напа бувальщина була бы критично и всеторонно пояснена, хотївъ другої сторони можему пояснитись смило, що въ послѣдніхъ десяткахъ лѣтъ найшлисѧ у насъ свїтлого історіографи, що навѣтъ съ европейскою славою. На Українѣ именно кожный рѣкъ приносить съ собою історичній монографії дѣйствію наукової стїності. Бувальщина наша прояснилася дуже скоро. Старина восхресава передъ очима, вийти въ темніхъ могиль, урочищъ та заплещніяхъ архівовъ и голосити намъ и свїтві: що мы и чи мы дѣти...? Якъ-бы цѣ и въ Галичинѣ найшлисѧ бѣльше трудничихъ руку, найшлась інституція съ матеріальною помочею, найшлисѧ люде съ проводомъ въ історіографичній роботѣ, мы дуже скоро могли-бѣ довершити дѣло півнанія свїтви бувальщины и арозумѣнія цѣлі, до котрой належало-бѣ стремліти. Тодѣ не лишь національний, релігійний, супольний, культурний, але и політичній кроки були-бѣ цивіліїші и щезла-бѣ путаница понять на всѣхъ сихъ поляхъ у загалу руского.

Поки-що однакожъ чуємо на собѣ святій обовязокъ ввернути увагу інтелигенції рускої на видавництво "Рускої Історичной Бібліотеки" проф. Александра Барбѣнського въ Тернополі, котрои на дніхъ появивися вже III. томъ, мѣстечко въ собѣ княжїй періодъ Руси до смерти Володимира Мономаха. Цѣнне се видавництво повинно находитися въ кожній рускій латѣ, въ рукахъ кожної рускої родини, кожного писменного ватріота. Якъ Паладікі написаніемъ історії свого народу восхресивъ Чехівъ и нынѣ они, свїдома себе, прямо и скорымъ крокомъ идути до свїтви цѣлі, — такъ и мы, наколи намъ дорога будучнѣсть свїтви, мусимо съ жаромъ принятись за слїдженіе и півнаніе нашої історії. Величати видавництво "Історичной Бібліотеки" проф. А. Барбѣнського не потребуємо, — оно хвалиться само собою. Нашимъ обовязкомъ єсть, прійти ему лишь въ помочь, щобъ росло, а съ ростомъ, щобъ скрѣпляясь въ народѣ нашомъ свїдомостъ національна. Хочемо жити сильнимъ національнимъ житїемъ и ясно поспланити остаточну цѣль нашихъ змагань, то обновимъ духомъ и силою славинихъ нашихъ предківъ, — і познаймо себе!

Рускій языкъ въ школахъ середніхъ.

Справа руского язика въ школахъ середніхъ, порушена посомъ проф. Романчукомъ, була головною точкою нарадъ посолдніої сесіи Сейму. Найвѣтъ найбільшій противники руочини мусили признати, що рускому язикови належито можність розвиватися въ школахъ и наївъ змѣнено уставу школьну въ тѣмъ дусѣ, щобъ рускій язикъ бувъ обовязковымъ для всіхъ въ гімназіяхъ. Въ радѣ же державнїй промовляли ось недавно посомъ Оларковичъ и Ковальскій за основа въ Галичинѣ и Буковинѣ рускихъ гімназій и паралельокъ.

И очевидно, не дробна то рѣчъ — рѣдкыи язикъ, за котримъ Русини столько борються. Язикъ єсть виїшній образомъ культурного поступу народу. Кождый народъ започадно отарає ся чисто зберегти тіа сватощі, що хоронять въ собї скарби его духа и мысли; оберегає его бѣль чужихъ вилыбовъ, котріи могли бы язикъ затемнити, занечистити, зъогидити, — коротко кажучи, боронить чистоту, ядреності и своеобразності родного язика. Для сей цѣлі суть катедри на университетахъ — у насъ дѣлъ для руского язика, — щобъ зъ оттамъ пано слово чистоту, не замалчуючи струю, оживляючи и одушевляючи слухателівъ, — щобъ тамъ правильнѣсть язика отудиши літературними и граматичними, критическими, вислѣдніями науками, такъ сказати-бѣ, удо-

кументовано. Зъ университететовъ мають бѣль учителї, що обовязаній правильнѣсть и чистоту язика дальша ширити, а неправильнѣсть вилівати. Въ гімназіяхъ мають учителї, при течершніомъ устрою, вести науку язика руского такъ, щобъ учнікъ змѣгъ въ свою язикъ чисто, ясно и гарно вилоказувати. Тымчасомъ якъ же то часто по деякіхъ нашихъ гімназіяхъ самі учителї руского язика парализують тую високу цѣль!

Недавно появилось Справозданье Дирекції ц. к. гімназії въ Перемышлі за рѣкъ шк. 1885. На стор. 33—34 сего Справоздання суть поданія темы до задачъ письменныхъ въ язикѣ рускому. Нѣкто думаю, не сподѣявавъ бы, щобъ въ са-мѣмъ Справозданю ц. к. гімназії, закладу державного, могла бута яка противозаконність. Въ галицько-рускихъ школахъ при науцѣ руского язика, очевидно, не можна уживати іншого язика, якъ только мало руского (народного) и присланої граматики. А погляньмо, якимъ "язы-чіємъ" вилписаній темы до рускихъ задачъ въ гімназії перемышльской:

Второю нашествію Перефівъ на Грецію. — Зъ якіхъ жерель черпається (противъ Граматики Осадцѣ, III. вид.), и т. д. — Рѣка — образъ житія нашого. — Кождый єсть кузнецемъ (?) свого частиї. — О сколько язикъ єсть найблі-заторитетнійшій (!) и найпереднійшій (!) членъ тѣла чоловѣка. — Поза (!) математики. — Найбільшое зло єсть вина. — Важность точного знанія отечественного (!) язика. — Сила привички. — Уціненіе повѣтія Н. Устяновича: Месьть Верховинца (!) — въ т. д.

Въ тихъ колькохъ строчкахъ, выполненихъ професоромъ руского язика, колько похібокъ противъ духа язика руского и присланої граматики! Коли-бѣ то була тема учніка зъ першої класу, — то совѣтній учителї підбивається підъ нею: "зовсімъ зле". А то, бачите, пишуть професоры руского язика въ гімназії! Що-жъ мають учнікі умѣти, коли самі учителї въ урядовій Справоданії таки пишуть? А може то нарочне калѣчене язика, щобъ учнікъ не злібивъ, зъогидивъ собї матерій свої язикъ и звернувъ до дивоглядного жаргону т. зв. "книжного" язика, де непотрѣбно вже п'якон граматики?! Але-жъ учителї гімназії въ школахъ чай-же не смѣють посвящати такъ скупо-глїйранихъ годинъ руского язика — головоломнимъ експериметамъ, а обовязаній держатись присланої граматики и дбати о чистоту язика! Якъ кождый учителї має учити руского язика на свою руку, то куда мы зайдемо? Замѣтъ щобъ язикъ нашъ, красный дорогій спадокъ по славинихъ предківъ нашихъ, вилюблювався, — біль мусивъ бы упадти, підѣти.. Але що до того прикладають свою руку учителї руского язика, — то вже фактъ крайно сумній а супротивъ присланої школьніхъ кардинально беззаконній! Обовязокъ вимагає, щобъ учителї руского язика прописави, — щобъ біль після посередъ воего самъ взялъ до руки прислану для школы граматику и вилчиви присланіи, а дальше, вчитувавол въ класичній твори рускихъ писателївъ и черпавъ зъ оттамъ знаніе язика.

Розумѣюся, важна причина лихой науки язика руского въ гімназіяхъ лежить и въ недостаточнїй організації посадъ для руского язика и въ підборѣ народу. Науку руского язика поручають директоры людямъ, що не мають охоты або и потрѣбного знанія, — учати отже, якъ бѣль напасті. А коли що додати, що здѣшній уставу школьну зъ руского язика, а поднівъ его учні, — щобъ біль після посередъ воего самъ взялъ до руки прислану для школы граматику и вилчиви присланіи, а дальше, вчитувавол въ класичній твори рускихъ писателївъ и черпавъ зъ оттамъ знаніе язика.

1) Щобъ піанть лекцій руского язика укладано на рѣвни съ другими предметами науки.

Предплата на "Дѣло" для Австрії:	для Россіи:
за цѣлый рѣкъ	12 зр. на цѣлый рѣкъ
на п'ять року	6 зр. на п'ять року
на четверть року	3 зр. на четверть року
за дод. "Бібліотеки":	3 зр. на цѣлый рѣкъ
на цѣлый рѣкъ	16 зр. на цѣлый рѣкъ
на п'ять року	7-50 зр. на п'ять року
на четверть року	3-75 зр. на четверть року
за дод. "Бібліотеки":	на саму додатокъ:
на цѣлый рѣкъ	на цѣлый рѣкъ
на п'ять року	2-50 на п'ять р

д-ръ Гайнъ, поэтъшій министеръ справедливо-
сти; д-ръ Газнеръ, поэтъшій министеръ а на-
вѣтъ шефъ кабинету; дръ Глюкра, гесте Иокра,
(ум. 1879), такожь потомъ министеръ; д-ръ Кай-
зерфельдъ (ум. яко маршалокъ Стиріа), д-ръ Гоц-
фенъ; д-ръ Рехбауеръ (1873—1879), гр. Коро-
смолька (отъ 1881 р.).

Въ р. 1861 нали Русины 15 пословъ изъ всѣхъ галицкихъ, а були то: епізъ Левиановичъ (ум. яко митрополитъ 1869), кръмъ М. Куземскій (ум. яко епізъ 1879), о. Антоній рицарь Любичъ Могильницкій, знаменитый ораторъ и поетъ (ум. 1873), о. Юл. Негребецкій; о. Левъ Полевый (ум. 1883); о. дръ Ант. Юзычанивський, о. Алекс. Добрянський, въ 7 гооподарбъ, а межи нами звѣстный Н. Ковбасюкъ. Зъ польскахъ 25 пословъ зъ р. 1861 живутъ: дры Зыбликовичъ, Смолька и Грохольскій, свящ. лат. Ручка и мѣщанинъ зъ Грымажова, Рогальскій, одинокійрезидентантъ мѣщанства и селянства въ польской делегаціи у Вѣдни. Зъ тыхъ 5 депутатовъ первыхъ первого покликано до палаты паніовъ въ р. 1881, и то на тыждень передъ именованьемъ его маршалкомъ краевымъ, прочай три суть также теперь послами, а послѣдній вже не бувъ больше выбранный до сейму. Въ р. 1867 заступивъ Русиновъ одинъ лишь о. Ив. Гушалевичъ; яко т. зв. „Ragade-Ruthenen“ выступали противъ его бесѣды дръ Жагмонтъ Савчинський и о. Тома Баревичъ.

Въ р. 1873 переведено законъ о безпосредныхъ выборахъ до рады державной, бо до того часу соймъ высылалъ туды пословъ отъ себѣ, и на подставѣ нового закона отбулися выборы въ осени 1873 р. Русины достали тогдѣ 16 мандатовъ. Именно были выбраны: крыл. Шведзицкій (ум. 1886); крыл. д-ръ Юзычинскій; крыл. Павликівъ; дек. о. Галька; крыл. Петрушевичъ; д-ръ Гавр. Крижановскій, о. Озаркевичъ, о. Красицкій зъ Дернова; о. Закланьскій зъ Богородчанъ и о. Наумовичъ. Изъ събѣтскихъ Русиновъ были тогдѣ послами; д-ръ Амвросій Яловскій, б. директоръ въ сов. школьній, заслуженный державъ, школъ и народови черезъ цѣлу свою 47-лѣтну службу яко професоръ, директоръ и инспекторъ (ум. 1884 въ Римѣ); сов. апел. Вас. Ковалъцкій (теперь сов. надворный при найвысшомъ трибуналѣ); прокураторъ самбірскій Лук. Криницкій (отъ р. 1874 президентъ окр. суду въ Тернополі, получившій р. 1885 титулъ надв. совѣтника); Ю. Геровскій, адъюнктъ прокураторів скарбу въ теперѣшній предсѣдатель „Нар. Дому“; и одинъ селянинъ, Т. Гайдамаха. О. Стеф. Качала бувъ выбраний въ городахъ Тарновѣ и Божни федералистами и хотяй черезъ тую каденцію мусівъ бути членомъ Кола польского, то однакъ въ справахъ рускихъ застергъ собѣ свободу голосowania. Всѣ же попередній послы були кандидатами „Русской Рады“. На око выдається, що мы мали значайше число пословъ и що мы добре були вийшли при нової ординації выборчої; фактично же горше. Мы мали 16 пословъ рускихъ на 63 галицкихъ, а на 535 всѣхъ зъ цѣлої Переднітавії; Въ 1861 же роцѣ мы мали якъ вище подано 13 на 38 галицкихъ.

Ковальского, Д. Кулакковского (адъюнкта прокураторії скарбу въ Krakowѣ) и о. Ozаркевича. Бувъ въ той каденції короткій часъ посломъ въ Володиславъ Федоровичъ, правитель добръ, але би мусить вступити до Кола польскаго. — Якъ выпали выборы 1885 р., воимъ звестно.

1861 р.: кн. Кароль Аверспергъ; гр. Коллоредо-Мансфельдъ; гр. Кифштайнъ; рвцарь Шмерлингъ; зновъ Кароль Аверспергъ и гр. Травтманнсдорфъ, который заразомъ занимаетъ высокій урядъ двброкій яко найвысшій шамбелянъ (Oberst-kаштегег). Въ той палатѣ засѣдаютъ наші митрополиты, якъ и всѣ архіепископы; членомъ тон-жъ палаты, и то именованымъ зъ Русиновъ бувъ А. Нападіевичъ (ум. 1881), который бувъ президентомъ сенату при найвысш. суд. трибуналѣ.

черезъ той 25-лѣтній періодъ зъмнилисѧ
министрства, а именно: по министерствѣ Голу-
ховскаго слѣдувало министерство Шмерлинга
(1861—1865), Рихарда Белькредо (27 липня
1865), Кар. кн. Аверсперга (30 грудня 1867)
гр. Таффого (26 вересня 1868), д-ра Газнера (1
лютого 1870), Альфр. гр. Потоцкаго (12 цвѣти
1870), гр. Гогенварта (7 лютого 1871), потомъ
коротко Гольцгетана, Адольфа кн. Авероперга (отт
25 падолиста 1871 до 16 лютого 1879), Шре-
мьера (до 14 серпня 1879) и Таффого отъ 14
серпня 1879 до теперъ). Всѣ тіи президенты за-
нимали потомъ высокій посады. Голуховскій бувъ
ше два разы намѣстникомъ Галичини (ум. 1875)
Шмерлингъ збочавъ президентомъ наїзышого
суд. трибуналу (Ob. Gerichts- и Kassationshof);
гр. Белькреди есть президентомъ трибуналу ад-
министраційного (Verwaltungsgesetzshof); гр. По-
тоцкій бувъ 1875 р. маршалкомъ краевымъ,
потомъ до половины 1883 р. намѣстникомъ Га-
личини; кн. Адольфъ Аверопергъ (ум. 1885)
бувъ президентомъ наїв. комнатахъ рахунково-
(Oberst. Rechnungshof), а по тому занявъ ту
посаду гр. Гогенварть. Гр. Таффе (род. 1833 р.)
бувъ передъ 1879 р. намѣстникомъ Тиролю, по
передно же министромъ; въ молодыхъ лѣтахъ
бувъ товарищемъ Є. В. цѣсаря. Шмерлинга ка-
бинетъ устоялся досыть довго; зъ дальшихъ ж-
важне було запущоване Кар. Аверспергомъ ми-
нистерство т. зв. Bürgerministerium, де засѣдал
д-ръ Гербстъ, д-ръ Гюокра, д-ръ Газнеръ, Пле-
неръ, д-ръ Брестель и Бергеръ. Дуже довго дер-
жалося министерство Адольфа Авероперга, ко-
трого властивымъ шефомъ бувъ бар. Ляссерт
мін. справъ внутрішніхъ, к тому то назвав

бувъ хтось въ брошурѣ дотепно: "Ministerium Lasser, genannt Avercrerg". Кромѣ того мањъ значный впливъ кн. Кар. Аверсбергъ. До сего кабинету Лассера-Аверсберга належали: бар. Претисъ, мин. фин., а теперъ намѣстникъ Истрія; бар. Горстъ, ген. и мин. обор. кр.; д-ръ Глязеръ, мин. справед., ум. 1886 р. яко генер. прокураторъ при наїв. суд. трибуналѣ; Лассеръ; Штремаэръ, мин. просвѣты, теперъ вице-президентъ наїв. суд. трибуналу; Бангансъ, мин. торговлѣ, по которому зоставъ Хлюмецкій; Хлюмецкій, мин. рольництва, по которому зоставъ гр. Коллоредо-Мансфелдъ; а кромѣ того два безъ теки: д-ръ Унгеръ, заменитий правникъ и президентъ держ. трибуналу (Reichsgericht) и д-ръ Флор. Земляковскій отъ мања Галичини, — колись демо-кратъ, теперъ баронъ.

По піврічній провізорії Штремаера обнявъ кабінету 12 Серпня 1879 гр. Таффе президію, а передъ тимъ ще управу министерства р., а передъ тимъ ще управу министерства Однакъ въ его кабінетѣ справъ внутрішніхъ.

бувъ слѣдуючи: президентъ Солька згадавъ насампередъ пок. пос. Гоцена а оттакъ нововы-браний посолъ зъ Кракова, Махальскій, складавъ приреченье. — Министеръ фінансовъ предло-живъ замкненіе рахунковъ за 1883 р. а оттакъ: 1) проектъ закона о продовженню привилегія для австро-угорского банку; 2) маючу заключитися умову краївъ долітавскихъ съ правительствомъ угорскимъ въ справѣ 80-міліонового довгу австро-угорского банку; 3) нову умову министра фінансовъ съ австро-угорскимъ банкомъ въ спра-вѣ довгу 50-міліонового; на послѣдокъ проектъ закона о оподаткованію цукру. Министерство тор-говлѣ предложило зновъ: 1) законъ дозволяючій продовженіе мытово-торговельного союза съ кра-їми угорской короны, и 2) змѣну закона зъ 1882 р. о загальнихъ тарифахъ мытовихъ. — Пос. Рихтеръ інтерпелювавъ палату, що дѣєся съ новелю до поступовання екзекуційного а пос. Ниче отповѣвъ ему іменемъ комисії правничої, що онъ виготовивъ вже дотичний рефератъ. Зъ порядку дневного приступлено до верифікації

шу увату звергає на себе внутрішній ропництвъ и рухъ революційній. Побѣдоносцева, Смирновъ, въиступає проти министра фінансовъ, въиступає казує, що має повне право звертати на дѣяльність министра, котра шкодить самъ держави. Брошуря стоять засуди покликаньемъ Вишнеградського до губернатора. Самъ Вишнеградський має бути членомъ здѣбностей и слабого таланту, що спратній въ справахъ грошейши причини руху революційного має перешкодити свій приїздъ до Петербурга. Tagblatt доносить, що революціонери лишили колька сотъ морговъ льсової поліції.

Греція. На послѣдніу поту діяла повѣвъ Деліянисъ, що пракро ему, що його заявленіе зъ дня 29 Цвітня прошло достаточне и покликується дальнє на діяла зміни заявленіе. Сю отповѣдь доручено пра-ли сю отповѣдь такожъ за недостатокъ

р., а передъ тымъ ще управу министерствъ справъ внутрѣшныхъ. Однакъ въ его кабинетъ заходили и заходятъ часо-^ж змѣны персональный коли противно, кабинетъ А. Д. Авероперга черезъ 7 $\frac{1}{2}$ лѣгъ мало що змѣнився. Змѣны за гр. Таффо го були слѣдуючій. Дня 12 септемврия 1879 р. бувъ такій складъ: Таффе, мин.-президентъ и управл. мин. внутр. справъ; Штремаеръ, мин. справедл. и упр. мин. просв. и вѣроисповѣдань; гр. Фалькенгайнъ, рѣльництва; бар. Корбъ-Вайденгаимъ, торговлї; бар. Городъ, обороны; Земялковскій в Прагѣ; бар. Гогорть, текстиль; а шефъ секціи Хертекъ, управитель мин. фінансовъ. Якъ видимо, були тутъ и централісты, в Чехъ, и Нѣмцѣ консервативніи бюрократы, и Земялковскій. Съ часомъ уступаютъ централісты, а теки дѣстають або привильники политики гр. Таффого, або урядники. Дня 17 лютого 1880 обніявъ теку просвѣт. на-мѣстникъ навколо австрійскій бар. Конрадъ Ф. Айбесфельдъ, а теку фінансовъ бар. Кригсау. Дня 27 червня 1880 приходить Кремеръ на мѣсце Корба, бар. Штрайтъ на мѣсце Штремаера, ген. гр. Вельзерогаймъ на мѣсце Горота, а Дунаевскій зостає министромъ фінансовъ. Р. 1881 уступаютъ Кремеръ и Штрайтъ, а мѣсце первого займає 14 січня 1881 бар. Піно, давнѣйше президентъ Буковини а потімъ намѣстникъ горїшної Австрії, а министерствомъ справедливости управляє министръ безъ теки дръ Пражакъ Чехъ моравскій. Въ р. 1885 уступивъ бар. Конрадъ, а на его мѣсце іменований 17 надолиota 1885 дръ Павло Гаучъ; сего жъ року мусѣвъ уступити бар. Піно, а теперъ завѣдує мин. торговлї шефъ секціи Пусвальдъ. Въ такій способъ три теки, торговлї, справедливости и справъ внутрѣшныхъ не суть дефинитивно обождений.

Що до спольщихъ министерствъ, то захо-

Що до спольщихъ министерствъ, то зайдили такожъ змѣны, однако же не такъ скоро. Гр. Байстъ (давн. сакскій министеръ) бувъ до р. 1871 спольн. мин. справъ виѣшнихъ; потомъ наступивъ гр. Юлій Андраси; р. 1879 наступивъ бар. Гаймерлье (ум. 1881), а отъ 1881 р. гр. Кальвоки, Нѣмецъ зъ угорской родины, поза-службовий генералъ, давнѣйше австр. посолъ въ Петербургѣ. Министрами спольщими войны були отъ 1870 р. ген. бар. Кунъ, ген. бар. Коллеръ, отъ 1876 р. ген. гр. Биляндтъ-Райдтъ, котри перевѣвъ организацію цѣлої армії въ р. 1882 и подставивъ територіальнїй. Спольщими мин. фінансовъ були бр. Гольцгетанъ (ум.); бар. Гофманъ (ум.); Сляви (Мадяръ) и Калляй (Мадяръ); діспольного министерства фінансовъ належать об

спольного министерства финансовъ належать об занятій провинціи, Босна и Герцеговина, але начальникомъ краевого правительства есть тамошній комендеруючій генералъ, который мае цивильнаго адлятуса.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австро-Угорска монархія.
(Засідання ради державної землі від 5 лютого 1868 р.)

с. р.) Минувшой середы зобрался знову посолъ до рады державной на перве засѣданье по великихъ святахъ. Послѣдъ зобрался на се перве засѣданье мало що болѣе, якъ потреба дозвердженія звычайныхъ ухвалъ а загальны настрой въ палатѣ такожъ не змѣнився по феріяхъ. Найважнѣйшою справою, яка прїшла по святахъ на порядокъ дневный палаты есть угодъ Угорщиною, але и та въ тыхъ першихъ предложеніяхъ, якій внесено передъ палату, не булъ въ силѣ выклікati въ палатѣ якои большою двогармоніи. Въ ческихъ кругахъ посольскихъ

якъ доносять ческій газеты, запанувала силь
отвага а ческій клубъ, якъ даже „Politik“, буд
стояти якъ скала середъ моря, все одно чи о
правои чи зъ лѣвой стороны били бы обѣ нег
филь. Сѣ слова суть якъ бы патякомъ на т
дисгармонію между Чехами а Поляками, яку вы
кликала недавно статія помѣщена въ „Krg. Lwow.
въ которой выказуеся, что Чехи вызыскуют
польскій союзъ лишь для себѣ, а Поляки не
имаютъ зъ того жадного хѣсна. „Krg. Lwowskому
досталось за то отра отправа въ „Hlas“ вхъ
зъ чого здась, что мѣжъ Чехами а По
ляками запанувало теперь певне роздражненіе.
Въ прочѣмъ первое засѣданье по святахъ не от
значилось жаднымъ важнѣйшимъ моментомъ.
Трохи лишь большу сензацію выкликала въ па
латѣ справа политичнаго прзволу на заключе
ніе супружества, предложена кн. Шварценбер
гомъ. Есть то спраза, котра має зарадити тому
щобы не множився пролетаріятъ, що тогды мож
настути, коли бѣдныи людемъ не вольно буд
побратися. — Ходъ дебатъ на сїмъ засѣданнѣ

бувъ сльдуючи: Президентъ Смолка згадавъ насампередъ пок. пос. Гопепа а оттакъ нововибраний посолъ зъ Кракова, Махальскій, складавъ приреченье. -- Министеръ Фінансовъ предложавъ замкненіе рахунковъ за 1883 р. а оттакъ: 1) проектъ закона о продовженні привилегії для австро-угорського банку; 2) маючу заключитися умову краївъ долітавськихъ съ правительствомъ угорокимъ въ справѣ 80-міліонового довгу австро-угорського банку; 3) нову умову министра Фінансовъ съ австро-угорокимъ банкомъ въ справѣ довгу 50-міліонового; на послѣдокъ проектъ закона о оподаткованію цукру. Министерство торговлѣ предложило зновъ: 1) законъ дозволяючий продовженіе митово-торговельного союза съ країми угорской короны, и 2) змѣю закону зъ 1882 р. о загальнихъ тарифахъ митовихъ. — Пос. Рихтеръ інтерпелювавъ палату, що дѣєся съ новелю до поступовання екзекуційного а пос. Ниче отповѣвъ ему іменемъ комісії правничої, що онъ виготовивъ вже дотичний рефератъ. Зъ порядку днівного приступлено до верифікації виборовъ, межи іншими такожъ и посоломъ о. Мандичевскому, — Рапортъ и Зоты. Верифікація отбулася зовою опокойно безъ воякої опозиції. — Крайцигъ реферувавъ опосля о. петиції ради повѣтової въ Ватенбергу въ Чехахъ, котру вибѣкъ кн. Шварценбергъ о обмеженію приволу на заключуванье супружество, и поставивъ внесенье, „щоби надъ справою сею перейти до порядку днівного, бо она належить до компетенції сейму“. — Пос. Клюнъ промовлявъ такожъ за заведеньемъ політичного приволу на супружество, бо посля его поглядовъ бувъ бы тогда роботникъ дешевшій и не подростало-бы такъ богато елементу соціалістичного. Онъ, оспорює, будто-бы обмеженіе приволу на супружество було причиною збільшення числа незаконныхъ дѣтей. Пос. Ниче противився такому законови и жадавъ, щоби при резолюції комісії голосовано окремо надъ переходомъ до порядку засідання, то після компетенції сей за-

шу увагу звергає на себе внутрішнє ропництво и рухъ революційній. Побѣдоносцева, Смирновъ, видає змін. противъ министра Фінансовъ, въ котрій казує, що має повне право звертати увагу на дѣяльність министра, котра шкодує самъ держави. Брошуря стоить згадки про покликаньемъ Вишнеградського до губернії. Самъ Вишнеградський має бути чесний здбяності и слабого таланту, що же спрятаній въ справахъ грошей, причини руху революційного має підшити свій приїздъ до Петербурга. „Tagblatt“ доносить, що революційній лідери колька сотъ морговъ льбовъ коли-Греція. На послѣдну ногу Атінъ повѣвъ Деліянсь, що пракро ему, що його заявленіе зъ дня 29 цвітня призначено достаточне и покликують дальше на його заявленіе. Сю отповѣдь доручено приватному державу дня 6 с. м. а позаякъ та ставителъ постановили опустити Атінъ вже вчера рано виїхати. Правительство постановило ставити опоръ и покликати до оборони загроженої независимості. Пунзаки є думає, що Туреччина схожа до Греції и для того виславъ вояківъ и Валестину до Ляриси. Залога Атінъ рушила въ поопѣшації походъ до Тесалии. Лондону доносять, що Гладстонъ змінивъ палатѣ пословъ, що держава въ часті, коли толькі отповѣдь Греції буде точна, предпрімутъ мѣры, щоби забезпечити цѣль, до котрої стремлять. Атінъ доносять знову, що турецкій посолъ въ зъ Атінъ зажадає якъ найскоршого розгляду въ поспѣшніїхъ мѣръ, щоби забезпечити коли то не наступить, представителі заразъ блокаду побережя, щоби тильки недопустити переходу вояківъ зъ Атінъ въ Австрію. Нѣмаччини, Італії, —

дневного, а окрѣмъ до чиєї компетенція сей за-
конъ належить. По промовѣ кн. Шварценберга
принято внесенье коми~~сії~~. Внесенье Нача упало;
за немъ голосували такожъ и министры. Зъ по-
рядку дневного реферували цоолы о. Озарке-
вичъ и Свѣжій о петвицяхъ зъ Галичини о.
Огта зъ Лаповецъ и о. Ил. Благачевскаго зъ

Сѣльца-Беньковы въ справѣ запомогъ и вымѣру конгруы, а о. Ozаркевичъ такожь ще въ справѣ Мих. Ковалюка зъ Кутъ въ справѣ нарушени основныхъ законовъ державныхъ черезъ ~~з~~неніе взглядненіе русскаго письма и мовы на пашпортахъ для худобы. Справы тѣ отстуцлено правительству. Цетицію громады мѣсточкa Городиска

въ справѣ порученія вырыванія зубовъ, оглядѣ лѣкарскаго помершихъ и худобы царуликамъ отданы правительству, чтобы оно постаралось о скорѣ и отпovѣдне переведеніе закона санитарнаго въ послѣдніи часахъ въ цѣлой своей ботинки въ Мильвока и въ Чакагъ збѣльшенія платы до наѣднаго роботы днѣ въ день. А тамъ КЕР приѣхалъ зновъ до сильнога часу.

ного въ сѣй справѣ. На сѣмъ закончено заѣданье. Слѣдующе заѣданье отбулося въ читницю. На порядку дневномъ були межи иншими слѣдующій оправы: Перше читанье предложения правительственного о тарифахъ мытовыхъ; первое читанье предложения о мытово-торговельномъ союзѣ съ Угорщиною; справозданье о ухвалѣ палаты пановъ въ оправѣ фидеикомису бар. Василька; кредитъ додатковый для министерства дѣлъ внутрѣшнихъ на 1886 р.; будова будынківъ почтовыхъ и телеграфичныхъ у Львовѣ, Краковѣ и Чернівцяхъ; отписанье податку грунтового при шкодахъ елементарныхъ и т. д.

— въ справѣ дотаціи князя домагаюш
тво предложенія выказовъ маєтку ц
церквей, якъ въ грунтахъ, такъ и въ
ефектахъ, котрѣ суть выключно власн
кви. Митроп. Кононісторія взыває для
настоятельствъ деканатовъ, щобы того ри
якъ найскорше митроп. Кононісторії при

перши разъ на босаньоку землю, порушено пытъе, чи не треба-бы было той побыть на довшу подорожь по краю розширити. Тогда однакожь спротивився сему особливо мин. Каляй, который доказувавъ, что сей такъ важный актъ мѣгъ-бы лашь тогда наступити, коли бы безпосередно по нѣмъ мала наступити анексія згаданыхъ краевъ. Тогда отже залишивъ цѣсарь ту подорожь; теперь однакожь отживъ сей плянъ на ново и якъ кажутъ, переважаютъ погляды, что подорожь така була бы въ теперѣшныхъ часахъ дуже на мѣсци. Подорожь архикки. Альбрехта уважають лишь яко подготовленье до подорожи цѣсаря. Архикнязь перебувае теперь въ Сплитѣ, а въ Боснѣ и Герцеговинѣ роблять на его принятье велики приготовленія.

— митрополичіи ординаріи, похвалили русского товариства Педагогичнаго, и во ѿмъ Всч. оо. деканамъ якъ и цѣклирови русокому выданія сего товариства священики, деканы надзырателъ шкѣлъ сѣдателъ радъ школьнаго мѣсцеваго катихиты купували зъ фондовъ мѣсцевички выданія сего товариства и римъ ученикамъ яко нагороду або звокоту тымъ больше, що книжочки выданія товариства Педагогичнаго не мѣгатъ чого противного св. вѣръ католицкіи одобреній краевою радиою школьнаго Товариства выданій до теперъ буть: 1) для дѣтей, 2) Малый Звѣринаецъ, 3) 4) Менажерія, одинъ примирають

Загранічні Держави.

Россія. Выступленье Франціи въ гречкій справѣ зробило въ Россіи такъ въ кругахъ офиціальнихъ якъ и неофиціальныхъ дуже міле враженіе; выступленье се уважаютъ тамъ въ певной мѣрѣ за зближеніе Франціи до Россіи. Мимо того Россія поступає въ гречкій справѣ спольно съ другими державами, але то лепь для того, що зъ однou огорону не хотѣла-бы порушити веходного пытця а зъ другои знову боится наразити Гречію на войну и утрати дружбу Туреччини, котра таї теперъ погрѣбна оупротивъ Болгаріи. Супротивъ Болгаріи заняла Россія теперъ выждаюче становище въ томъ переконаню, що тамъ скорше чи познѣйше прїде до внутрѣшнаго розстрою а тогды прїде и на Россію пора до дѣлання. Здаєсь, що въ сїй справѣ буде Россіи дуже на руку ревизія органичнаго статута Воехдной Румеліи. Органъ Каткова не перестає однакожъ жалуватися, що енергичне поступованье князя болгарскаго дуже подкопує значеніе Россіи въ Болгаріи.

— Зъ внутрѣшныхъ справѣ въ Россіи на боль-

найокорше дбати за послѣдовательніемъ проого до руокого Товариства Педагогіи „Народ. Домъ“, на рука его предсѣдателя Вао. Ильницкого. — Ото красный флагъ церковь и школа познаній себе взяли.

— Тов. рускихъ ремесниківъ Зоря оповѣстити, що зацовѣдженій изъ вини феотинъ въ користь погорѣлцівъ, вини причаны холоду и непеченої погоды.

— Рускій народный театръ перейде въ Бучача, де дасть лише 6 представлений. Ставлення будуть отбуватися що дні: д. 11 л. маю буде представлена „Дядько“ въ 3 актахъ, комична оперетка въ 3 актахъ въ Бонії, композиція оперетка въ 3 актахъ въ Робкевича; въ середу д. 12 „Король ны“, опера въ 4 актахъ; въ четвергъ въ 4 актахъ „Вѣчній дворникъ“, оперетка въ 3 актахъ въ Робкевича; въ суботу д. 15 „Залези“ въ 3 актахъ, опера комична въ 3 актахъ; въ 5 актахъ въ Глатай“, образъ изъ життя украинскаго співака и танціми М. Д. Кропивнико

Через ред. "Дела" прислали:
въ марта и цвѣти с. р.

На Библиотеку музыку: Ю. Д. въ Тростяни 70 кр.; о. Д. Г. въ Заваловъ 1 зр.; З. Г. въ Нѣвръ 95 кр.; о. Ю. Ч. въ Острогъ 1 зр.

На бѣдныхъ учениковъ русской гимназии; о. И. Шуховской въ Братковицѣ 1 зр.; о. Д. Воеводка въ Зеленой 50 кр.; о. А. Ганкевичъ въ Грималовѣ 1 зр.

На Словарь Желебинского: о. П. Г. въ Ижовѣ новѣй 2 зр.; И. Б. въ Усольѣ 2 зр.; о. Д. Е. въ Миколаевѣ 1 зр.; И. В. въ Устюзѣ 2 зр.

На рѣжий спрашивки и книжки: о. И. В. въ Америцѣ 150 зр.

На фондъ купна земѣ: о. Ружицкого: М. М. въ Горлицахъ 50 кр.

На Библиотеку Омнишевица: о. А. С. въ Стобицѣ 1 зр.

На Руско-укр. Библиотеку Олесницкого: о. Д. С. въ Залѣю 2 зр.; о. Е. Л. въ Тартаковѣ 2 зр.

На фондъ стипендій им. Т. Шевченка: о. И. Жарокій въ Селахъ 1 зр.

Для школьн. помочи: о. О. Киселевскій въ Незвіскахъ 50 кр.; И. Дольницкій въ Сараевѣ 25 кр.; о. Н. Депкій въ Коломыї 50 кр., Т. Реваковичъ въ Підбужі 1 зр.

ФАРБЫ ОЛІЙНИЙ

готовы до ужатку и скоро за-
сыхаютъ.

Фарбы

до маляріи даховъ, терпъ въ
найбѣшѣмъ покостѣ.

Найлучший фарбы
терпъ въ покостѣ минеральнѣ,
отповѣдаютъ рѣзнымъ цѣлямъ,
надаютъ барву и лѣкъ по одно-
разовому потягненю, высыхаютъ
въ немногихъ годинахъ, и де-
шевы отъ олійныхъ.

Фарбы до Фасадъ
распускаемъ въ вапнѣ, до колъро-
ванія будынківъ въ 36 колърахъ.
**Всій родъ лакеровъ крае-
выхъ и заграниціиныхъ.**

ПЕНЗЛЬ
въ найлучше реномованыхъ фа-
брікъ.

Текутури даховъ, смола по-
газова и деревна, маса
смолина, асфальтъ, це-
ментъ, гіпсъ.

Оліви до машинъ и смаро-
вило до осей зелѣныхъ.

Пасы никорій до машинъ.
Пасы гумовій до машинъ.
Гурты конопляній до ма-
шинъ.

ПОВИНА!
Ліяний напускани пасы до
 машинъ, въ т. д., въ т. д.

поручають

Гібнеръ и Ганке
у Львовѣ.

Карты взорцівъ, цінники и
спеціальни сферты, на жаданье,
gratis и franco. 1612 5-2

Книгу дра Ом. Огоновскаго:
Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache
можна набути въ товари-
ствѣ "имени Шевченка",
въ книгарніи Милковскаго,
книгарніи польской и кни-
гарніи Зейфарта & Чайков-
скаго во Львовѣ и въ голо-
вныхъ книгарніяхъ на про-
винції.

Отъ Русского товариства
Педагогичнаго

можна набути слѣдуючій выданія:

Хемія, Розкое, 40 кр
Гостинецъ для членікъ дѣтей 8 кр.
Малій звѣринецъ, 8 кр.

Зававі дѣтей, 8 кр. 1535 3-7
Менажерія, 8 кр.

Вланія желаній, 10 кр.
Звѣрія домовій I 20 кр.
Звѣрія домовій II 20 кр.

Чітаки для молодежи 10 кр.

ИВОНИЧЪ

Закладъ жерельно-купелевый отдаленый о годину
дороги отъ стациі зел. Трансверзальной "Ивоничъ"
открытъ отъ 20 мая до конца вересня.

Посѣдае жерелья, алькалично-солоной щавы, содержаю-
щіе йодъ и бромъ, дѣлаючіе уснішо въ хоробахъ золотушныхъ
и ихъ наслѣдката, въ набрякости и ропленю жеlezъ въ
запаленіяхъ костной оболовы, порохнавѣю костей и ескуда-
такъ суставныхъ. Въ хоробахъ шкірныхъ сифілітическихъ;
въ рѣзныхъ хоробахъ жіночихъ.

Въ трехъ будынкахъ купелевыхъ выдаются кромъ водъ ми-
неральныхъ такожъ купель боровинкой, называемо богатѣ
въ зелѣзо и квасъ мурашковой, рѣбнодушной, шпильковой, зе-
лезистой и студеной въ ставѣ и скремыхъ кабиныхъ съ тушами.

Пора купелева подѣлена на три сезона: до 20 червня, 20 серп-
ня и до конца вересня, помешканіе въ 1-омъ и 3-омъ сезонѣ
о 1/3 дешевше. 1642 2-4

Закладъ зѣтъ изъ его положеніе въ чудесной подкарпатской
околицѣ надається зѣтъ особливо до куратиі климатично, для того то
зведеніе въ зѣтъ побѣгъ специальностъ такожъ куратиі женігично-молочнѣ
и всякий ішній можливій доброти и упрытие побѣгъ.

Рады лѣкарскомъ удѣляютъ д-ръ Клемен Дембіцкій и д-ръ Зигмундъ
Рігеръ п. к. советникъ санитарній Воды Ивоничъ и ихъ переробы
ієтъ соль жерелья и знаменитый лугъ якъ такожъ наумъ на об-
клады посѣдають всѣ головнѣ склады водъ минеральныхъ и антик-
и краю и заграницю. — Замовленія помешканіе пріймають и разсылаю
провінции бесплатно и франко.

ДИРЕКЦІЯ.

Концесіоноване заведеніе публичныхъ послугачъвъ

МИХАІЛА ВАЛИХЕВИЧА

при площи Галицкій ч. 7 у Львовѣ

поручается Поважаній П. Т. Публичѣ и єн ласкавымъ взгля-
дамъ до всякої послуги публичної, якъ:

до перевозенія мебелья, знарядьвъ домовыхъ при
переправдажуваню, опакованія такъ мебелья, якъ
такожъ и всѣлякихъ іншихъ предметовъ, высылки
товаровъ на зелѣнницѣ и доставы зъ зелѣнницѣ.

Дѣяльність ту въконуся власными прирядами
до того умисно удержаными.

За всяку роботу поручену заведенію, ручится не только
власною фірмою, але и крбъ ѿго и кавцію, зложену
въ Магістратѣ мѣста Львова.

Выказы порожнихъ помешканій удерживаются стало и бесплатно
въ заведенію до перегляду.

1591 6-6 Підъ управою Фавстіна Бѣляка.

Медицинський мыла

MAX FANTA
Einhorn - Apotheke
P R A G.

Выпробованіи и поручений лѣкарями.

Фанты мыло іхтіолеве, противъ червоности лица, носа
бургудскаго (Kosacea Aspe), свербічихъ лицавъ; цѣна 75 кр.—
Фанты неаполітанське мыло (мыло ртуцеве) противъ сифілісу
и насожитѣ 1/4 штуки 25 кр., 1 штука 90 кр.—Фанты мыло
геттеве и ревматиче выпробованія и скорой сили. Цѣна 1-ар.—
— Мыло зъ мази противъ корости, луски, потиціючихъ ногъ и
т. д. 35 кр.—Мыло мазево-гліцеринове, лекше, для дамъ и дѣт.,
35 кр.—Мыло карболеве, десінфекціоне 35 кр.—Мыло
сѣркове противъ угрибъ, весникою, іашкібрныхъ висыпокъ,
35 кр.—Мыло жовткове противъ лусокъ на головѣ и на полѣн-
шніи насокрѣ, 35 кр.—Мыло жовчеве на волоссе, 35 кр.—
Мыло зъ алья оживляючіе систему первовъ, 35 кр.—Мыло
гліцеринове, найлѣпше мыло тоалетове 25 кр.—Мыло бензіе на
посѣданіе шкѣры 40 кр.—Мыло вазелинове цѣна 40 кр. прі-
ятие до щоденного ужинку.—Мыло мазево-сѣркове противъ у-
порныхъ недугъ шкѣры, цѣна 40 кр.—Мыло бораксове противъ
іечистоти насокрѣ, весникою, остудой. цѣна 35 кр.—Мыло
камфорове изъ томороженія, постѣданіе руку и т. д. цѣна 35
кр.—Мыло нафтолове противъ всякого рода недугъ шкѣры, цѣ-
на 50 кр.

Можна дѣстати въ всѣхъ аптікахъ у Львовѣ: въ аптіцѣ д-ра
Кароля Міколаша и апт. Зигм. Рукера; въ Борщевѣ: апт. М. Іем-
чевскаго: въ Долинѣ: апт. І. М. Фраунельмера; въ Ясії: апт.
Ромуальда Пальха; въ Краковѣ: апт. Е. Штокмаря, Е. Радера, Ф.
Гралевскаго, Іос. Франчинскаго и въ апт. Конст. Вишневскаго: въ
Краковѣ, апт. А. Сѣлдзецкаго; въ Ришовѣ: апт. А. Карпинскаго;
въ Солотвицѣ: апт. І. Годола; въ Старбѣ Санди: апт. А. Кар-
пинскаго; въ Тарнівѣ: апт. І. Ребда; въ Войничу: апт. Кароля
Ноддинскаго; въ Збаражѣ: апт. І. Круга. 1582 11-52

Презнапу загальну найлучшу
Масу до запускання підлогъ

поручають

Гібнеръ и Ганке
у Львовѣ. 1644 54-0

Перепродуючи даемо отповѣдный рабать.

СУКНО

отъ зр. 1 — за метеръ въ гору, воры до огліду въ богато уложеній
вѣбрій розсылаються франко, для посерединѣ поіранковано.

Tuch-Fabriks-Niederlage "Zum weissen Lamm" in Brunn.

О ПОВѢЩЕНЬЕ.

Дуже важне для каждой родини!

Д перебільшъ бѣдъ одинъ дуже реномованій и солиднѣ фабрики срѣб-
ныхъ товарівъ Фениксъ величезный складъ за дуже низьку цѣну
такъ, що лиши я въ снѣ продавати дуже добрій и патентованій

Сервисы зъ срѣбла Фениксъ

за найбѣшѣ срѣбла Фениксъ по слѣдуючихъ дуже низькихъ цѣнахъ
а именно въ поодинокихъ штукахъ:

6 штукъ, пожѣвъ столъ, съ винтовими бѣдрами сталъ.	зр. 2-8
6 шт. масиви ложкы зъ пат. срѣбла Фениксъ съ корон.	1-50
6 шт. масиви вилокъ зъ пат. срѣбла Фениксъ съ корон.	1-50
6 шт. масиви ложкы зъ кавы зъ пат. срѣбла Фениксъ съ корон.	1-50
6 штуки красныхъ ложокъ до яєцъ	45
6 штуки пышныхъ чарокъ на яйцѣ	80
1 масивне знаменитѣ снѣтко до гербовъ съ ручкою	50
1 масивный знаменитѣ полонникъ до молока	75
1 масивный знаменитѣ полонникъ до зупы	1-
1 масивна знаменита підставка підъ ножъ	1-25
2 ефектови снѣчники столові	1-
1 ефектови масивна таця до подавання	1-50
1 красна порошничка на пукоръ и перецъ	40

разомъ зр. 13-30

Такій комплѣтний сервисъ зъ 49 штуку коштъ купленій разомъ лиши 10 зр. Сей патентованій Фениксъ займає межи
ісѣма імітаціямъ срѣбла найперше мѣсто; бѣдъ поздає завѣдь
блій якъ правдиве срѣбло и противно до всѣхъ металівъ
не переймає гріншпану, черезъ що есть добрый для здорови
и для того раджу его кождой родинѣ, а такожъ и задля его
тревалої якості властителямъ гостиницъ и каварен. Кождый
достане свои гроші назадъ, кому мой товаръ не сподобається. Для
того може кождый безъ ризику замовляти. Высылка за по-
слѣднію або за готовку. Численій письма признателій и зам-
овленія суть для П. Т. Публики до перегляду въ моїмъ бюро.

Адреса:

Universal-Export-Bureau S. Löw, Wien, II. Grosse
Schiffgasse 3/U.

Н В. Остерѣгається передъ оголошеніями безъ підпису якъ такожъ
и передъ срѣбломъ Brittania, котре робиться лиши въ блакахъ съ цинковою
побѣскою; на доказъ того, даю 61 штуку срѣбла Brittania лиши за
зр. 7.50 сѣн. опустомъ. 1624 2-6

ОРТОПЕДИЧНЫЙ

ИНСТИТУТЬ ЦЪЛЮЩІЙ

у Львовѣ (улица Коперника ч. 13.)